

er størst ved de smaa Kjedler, ved dem, der have en ringe Risikoverflade, fordi man der er mest tilbøjelig til at bruge den Slags Brændsel, som der er Fare ved. Jeg tror derfor ikke, at man kan gaa den af ham antydede Vej i denne Sag. Lige overfor den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kredts (Suel) skal jeg udtale, at jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har læst Lovforslaget ret igjennem, inden han gjorde den Bemærkning, han fremsatte. Det ærede Medlem klagede over, at det Til-læg, som Udvalget i et Vædringsforslag har foreslaaet at give, medførte en vis Brand-fare, ved at Skorstenen kunde komme for nær til Straataget. Jeg beder det ærede Med-lem lægge Mærke til, at det slet ikke er Til-fældet. Der er i Lovforslaget gjort temme- lig store Indskrænkninger med Hensyn til denne Sag, idet det i dette er bestemt, at Dampskorstenene skulle være meget længere fra Straa- eller Spaantag, end de før have været, og det, Udvalgets Flertal har fore- slaaet, er, at der skulde gives Tilladelse til at anbringe Dampkjedler i straataekte Rum, naar de vare i en vis Afstand fra Taget og omgivne af Mur og Tjern. Men der har aldeles ikke været Tale om Skorstenene. Skorstenene maa nødvendigvis efter Loven blive fjærnet, saa meget mere fra det ildfar- lige Tag, som Lovforslaget bestemmer det i Modsigning til den ældre Lov. Det, der vil ske, er altsaa, at der kommer en større Sikkerhed derved, at Dampskorstenen bliver fjærnet længere endnu, end den før har væ- ret, saa jeg ser ikke, at der har været den fjærneste Anledning for det ærede Medlem til at fremsætte denne Indvending.

Suel: Det beror paa en Misforstaaelse af den ærede Ordspørrer, thi nu for Dieblisset søge vi jo at lovgive om, hvor Dampkjedlerne maa findes, og naar de findes, hvordan de da skulle være. Min Bemærkning gik ud paa, at de ikke maatte findes under Straa- tag, thi man anbringe Skorstenen, hvor man vil, saa vil det Materiale, som den ærede Ordspørrer selv sagde, ikke maatte bruges, naar det bruges, medføre, at store Ildflager ville falde ned paa Straataget. Min Bemærkning gik kun ud paa, at man overhovedet ikke maatte tilstede Dampkjedler under Straatag.

Ordspørreren (Reedtz-Thott): Det ærede Medlem svæver stadig i en Misfor- staaelse, thi Dampskorstenen bliver ikke rykket en Men ind ved den Vædring, der er fore- slaaet af Udvalget. Det er kun selve Kjedlen, ikke Skorstenen.

Suel: Men det er ogsaa kun Kjedlen, jeg forlanger ikke maa staa under Straatag.

Sauerstev: Jeg har ganske vist ikke nogen Grund til at tage Ordet, efter at den ærede Ordspørrer har udtalt sig i Anledning af mine Bemærkninger, thi han sagde, at han havde søgt at ramme en saa stærk Væl igjennem dem, at de ikke mere skulde dukke op ved dette Lovforslags Behandling. Smid- lertid synger jo ethvert Medlem med sit Hæb, og jeg synger med mit, og naar jeg har Noget, jeg trænger til at faae sagt, saa siger jeg det paa den Maade, jeg bedst kan. Lige overfor den ærede Minister skal jeg bemærke, at jeg er ham taknemlig, i alt Fald for den smukke Maade, hvorpaa han har omtalt mit Vædringsforslag. At den ærede Justits- minister ikke vilde gaa med til mit Vædrings- forslag under Nr. 3, havde jeg ganske vist paa Jølelsen, jeg troede ikke, den ærede Justitsminister vilde kunne gjøre det paa det Trin, hvor Lovforslaget for Dieblisset er. Smidlertid har jeg det Haab, og jeg synes ogsaa, at det fremgik af den ærede Justits- ministers Udtalelse, at for saa vidt Lovfor- slaget paa sin videre Vædring vilde faae det Indhold, som Mindretallet nu har foreslaaet i saa Henseende, vilde han erkjende, at det var et endogsaa stort Fremstridt fra det tid- ligere. — Med Hensyn til Vædringsfor- slagene til § 11 var jeg meget nysgjerrig efter at faae at vide, hvorledes Justits- ministeren vilde stille sig til det af Flertallet stillede Forslag om Lygterne. Min Nysgjerrighed er bleven tilfredsstillt. Den ærede Justitsminister erkjendte, at det var saa upraktisk som vel muligt til at realisere den Tanke, som Flertallet har fremjat, og jeg kan heller ikke forstaa Andet, end at i det Dieblis, Lovforslaget er blevet gjældende Lov, og dens Bestemmelser altsaa skulle iagttages i det praktiske Liv — det er jo det, der sker ved de af Rigsdagen og Regjeringen fastsatte Lovbestemmelser — maa det afstedkomme en overmaade stor For- virring, naar alle Jordbrugere i det hele Land, et Par Hundredetusind faabel, kom storm- mende her over til Kjøbenhavn eller maaste sendte Deputationer med Udvalg af Lygter og bad om at faae disse Lygter godkjendte, medens man samtidig hjemme maatte gaa omkring i Mørke. Ja, de kunde maaste drifte sig til at brænde Lys og sætte Lys i Lygter, men jeg siger, at det vilde være en stor Forvirring at sætte Landet i. Og hvorledes skulde Justitsministeren være i Stand til at konstatere, at en Lygte var farefri? Selv en Lygte med det fineste og